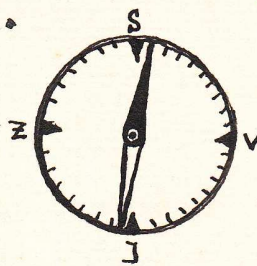

Místopis naší obce Vlnářické.

V kraji parrském, vzdálena asi 10 km od okresního města Znojma v pahorkovité krajině asi 7 km od pohůří Jidského, leží vlnitěna mezi dvěma vrchy „Telín“ na straně jižní a „Zacín“ na straně severní vesnička „Vinačice“. Přesto, že říkáme v údolí není to tak doslovně, protože Vinačice jsou jedinou s nejpříše položenou obcí na našem okrese. Vrch Zacín (497 m - nad mořem) věnuje tu celému okolí. Kolem celé vesnice rozkládají se do široka zahrady a tvoří tak v době květu malebný rámeček. Obytná stavení i hospodářské usedlosti jsou všechny zděné (malé výjimky - dřevěné) postaveny podle silnic, které obce protínají a čiré tak obzoru nepravidelného trojúhelníku.

Katastr naší obce byl až do roku 1952 (kdy byla udělána topograficko-technická úprava půdy) rozdělen na trati dle poměrníků a katastrální mapy takto:

strana severní	ná poměrníků	- „za Hájem“
strana jižní	- „ - - -“	- „na Telíně“
strana východní	- „ - - -“	- „k Dítví“
strana západní	- „ - - -“	- „za Lukavou“

trati „k Dítví“ se rozděluje na čtyři jména a bližší označení:

„za brábkou, na hradeckém, na křištovcích, u obvině
na čtvrtém, na paukáci, v pářezinách, na
dřívku, pod líbkou, pod obvině, na čihadle, na
starých dílech, na parcelaci, mezi cesty, u dlouhých,
za Zacínem, za horou, na vrinkách, v kameni,
u obvině, v jalovčínách.

trati „za Lukavou“ se rozděluje: „ve kbeli, na bovině, u motě, na
chmelnici, mezi vršky, na medvědech, pod polno,
na okrouhlé, na píšťalkách, na bráčkách, na
Zvijanském, v klíčích, na přímě, v píškách, na
moskách, u rumišť, u Kastrove (přímě dle prvních)

Kat. "za hájem" je rozdělena dle pojmenování: „v kalích, v horách, za lomama, v ladech, na výhledech, u loučky, mezi hájem, na skále.

Kat. "na Telíně" je síma takt: „v lodi, na tmové, na kopaninách, pod lúčin, na čisté, u pastuší louky, na fajce, na púce, u zahrad, na Telíně, u kúšku, v hlinčákch, za telínem.

Všechna tato jména jsou používána početně všemi občanmi, ať na malé země, kdy majitel pozemku užívá jména jiného. Třída polí je většinou mezi 4-8 lomitní třídou.

Lesy je na katastru obce asi 74 ha a nesou pojmenování: „Malé a velké olšiny“ majitelem je obec, je to les smíšený (dub, habr, buk, mák smrk a modřín). „Bacín“ majitel Houla Fr. č.p. 6, a Adamová Marie č.p. 5. les listnatý smíšený. Na bacíně u vysoké skály a močítka, byla nalezena květina, která v okolí nikde neroste a patří do květeny alpské. „Telín“ les smíšený a „Háj“ také smíšený patří společenstvu „Gmetana a spol.“ v němž jsou tři občané: Fr. Gmetana č. 33, Jos. Kouralimka č. 38. V. Bouček č. 32, Voj. Homola č. 18, Ant. Člascovek č. 39, Jos. Zikán č. 19. Fr. Potráil č. 30. Václ. Tučý č. 21. Jos. Tučý č. 2, Jos. Peták č. 36, Ant. Čmelík č. 1. Tři hospodáři koupili lesy od pauství guchovastkého r. 1911. Dále vlastní obec (myní 12.5.) velký výsavný sad nad vesnicí směrem k Litvi

Naše obec sousedí s těmito obcemi: Na severovýchodě s obcí Měňany, na východ s Litví, na jihovýchod s Veselou na jih se Všeradicemi na západní straně pak s Zpyšín a Guchovasty. Hraniční sousedních katastrů byly po hospodář. technických úpravách rovnány a pole vyměřeny takže katastry obcí jsou nyní v celku jednotné.

Obecní výměra katastru obce Vinčovice oliváři 495 ha 28 ar.

Střech připadá na ornou půdu :	346 ha	67 ar
zahrady :	13 -"	05 -"
pastviny :	22 -"	25 -"
rybníků :	-	03 -"
sast. plocha :	18 -"	02 -"
žouky :	21 -"	29 -"
žesy :	72 -"	57 -"
Všechný majetek :	10 -"	-

Toto je obec katastru kolem r. 1930 společně hospodaření přineslo i role ještě změny, které prodějí mede.

Obytné domy jak již bylo řečeno jsou zděné pro většinou s kamennou je největší cihlové, kytina je tvrdá tašky, neb eternit je na 2 stodrách jsou ještě došky. Obec Vinčovice má k letošnímu roku 1958 - 51 domů obytných včetně výměnků. Budovy hospodářské jsou stavěny dle velikosti (výměry) hospodářství. Počet obyvatel v naší obci vypadá s pohledem i na svět asi takto:

Dle sčítání lidu	v r. 1921	- 236 obyvatel
	r. 1930	- 228 -"
	r. 1958	- 161 -"

Káloženská sdělních občanů je většinou využívání úmber-kotel, jen 5 osob je nyní českobruenská.

Obec naše je převážně zemědělská a tak většina občanů pracuje v zemědělství je 30 občanů a občanů odchází „paralelně“ do přemyslu do Kálova Dvora i jinam. Soukromý živnostník není v obci žádný. Hostinec v čp. 5. provozují spolek „dvaštr“ „Jednota“ jakž i obchod s potravinami v čp. 51. místní národní výbor má sídlo úřadovny v čp. 10.

Kráma je i od dřívějších dob v. p. 8. Vějířek budov naše obec nemá, jen na postech návesi je postavena kaplička, starší to symbol předšlých dob, zasvěcená je sv. Trojici.

Krajským úřadem patří naše obec k Trase, okresním úřadem k Jeronmu, Goudni spárnou též do Jeronma, poštu k Suchbátovu, četnickou stanicí (SNB) do Giti, vyhledací stanice železniční je Giti nebo Všerádice. Do naší obce je zaveden telefon se spárnou pošto. úřadu Suchbát. Do nedávné doby (asi 5 let) je do obce pravidelná autobusová spoj do Jeronma a zpět (Zykoš - Suchbát - Kral. Dvůr). Církvní kolečnou patříme k farni Všerádické (kněz však bydlí v souč. a do Všerádice dochází na lohoslužby a školu). Dětky naše navštěvují obecnou školu ve Všerádicích (5 roků) a měšťáckou v Giti (3-4 roky) nyní v Suchbátě. Za vyšším vzděláním (gymnaziem - Akademie) musíme do Jeronma. Celá obec je od roku 1924-26 elektifikovaná ve všech směrech (úroda se svítí elektrizem - motory - mějné osvětlení) Několik občanů (14) má zavedený vodozd. pro celém hospodářství, někteří jen pro potřeby domácnosti. Zdravotnické středisko a první ošetření je v obrodní ordinaci v Giti. Nejblíže nemocnice a porodnice v Jeronm. Dětká poradna (pondělí 12-14 hod.) v Zykoši. Peněžní ústavy vkladní jsou spříteky v Giti, Všerádicích, Suchbátě a státní banka v Jeronm.

Zemědělství v naší obci je od r. 1952 socialistické. Všichni (do jedného majitele půdy) zemědělci hospodáří společně v T. Z. D. (Zjednotně zemědělské družstvo) III. typu (t. z. společná výjola rostlinná i živočišná a hodnocení dle práce „jednotky“)

První obdělávají všechnu půdu v naší obci, vlastně tedy všechnu výměru katastru obce kromě lesů, které udržují přírodní majitelé. Po #TUP (hospodář. technická úprava r. 1952) která byla v naší obci provedena brzy po založení J.Z.D. Měste byly rozorány a pole sečlena ve velké komplexy svané hony, dle toho a dle půdního půsokumu je katastr vinnáče do skupin (rotací) ABCD a hony očíslovány číselnými čísly (př. AII. neb. VII.C. atd) největší hon pro sečení je na vinohradě a za honu (západně od zácina), kde je nyní v jedné hnu 36,94 ha orné půdy. Polní půda z větší části dělá SPS (střípní stanice). Živočišná výroba našeho družstva je ještě rozvíjena, ale letos 12. VII. byly medeny doprve do mně vstaveného kravinnu a tak i když ně úplně byl z velké části zahnán rozvíjenosti pro stájech zemědělců.

Pro stavbu hospodářství družstva, jak v rostlinné tak živočišné výrobě i pro stavbu organizací se zrušim detailně v pokračování a přílohu r. 1959. Jinak možno říci, že družstvo plní, pokud může stačit své povinnosti (dodávek) vůči státu. Účesdove v J.Z.D. pro letošní rok byl zvolen Houla Vcl. č. 6., rostlinářem Cajthámel V. č. 39, zootechnikem Čmolek Ant. č. 1, účetním Houla Voj. č. 18. přehledkem antáda Jos. č. 9. Plánovaná jednotka na tento rok je 13-čl. Glišší lude vše v celku J.Z.D. za rok 1959.

Na místních polí se pěstují tyto hospodářské i přímýslové plodiny: „Oševice, žito, ječmen, oves (jak hlavní plodiny) len, hořice, řepka, lučka (jak technické plodiny) brambory, řepa cukrá i krmná, mek (jak přímýslové) kukurice, kváč, bob, jetel, vřetěška, travní směsky a jiné (jak semenné a krmné). Stromy ovocné jsou většinou: švestka, jablko, hruš, ržeň, kvěň, angelst, rybn a jiné šlechtěné duby jak brošve, menúbo, ryngle atd.) a vřchy. S přímýslových dřev se v lese pěstuje: dub, buk, habr, bříza, smrk

modřín pímipěn je líb, olš, jedle, lípa, líška atd. Kůtkiny i seluina se zde pěstuje jen pro osobní potřeby a vlastní spotřebu obyvatele. Zvěřina domácí je největší, kůň, kráva, koza, pes, křka, husa, kachna, slepice, pras, ovce, králík atd. Na katastru Vinovického se jako zvíře domácí chová: srnec, zajíc, kačant, korytce, včelky i sluky. Ze škodlivé se vyskytuje líška, káně, kráček atd.

Podlehlí pro výši položení naší obce je druhější (více a dříve síma delší), směr větru je většinou západní. Společnost obce je volna dle ústavy vědy za 3 roky veřejnými volbami navržené kandidátky. Dnes je národní výbor v tomto složení: Kilec Karel č. 41. jako předseda, Duchovč Jos. č. 26, Lajmaník, Smrč T. pokladník č. 24, dále jsou předsedou krouží Houba V. č. 6. Štorkal Václ. č. 49, Goloba Al. č. 10. Mottl Joh. č. 4, Duhová V. č. 42, Cajthánová M. č. 39, Houba Voj. č. 18, Zouček Václ. č. 32. Ze stran politických je zastoupena jen strana KSČ (komunistická) jejím předsedou je Goloba Al. č. 10. Předsedou národní fronty je Duka Jos. č. 42. Dále je zde SČM (saz mladě) jejím předsedou je nyní Golobová Mil. č. 10. Místní hasičský sbor má starostu Houba Václ. č. 6. a velitele Potřil T. č. 20. Výbor žen má předsedu Golobovou M. č. 10. Předsedou osvětové besedy a dramatického oddělení je Joh. Mottl č. 4. Česk. čtení klub vede Smrč T. č. 34. Knihovnou je Joh. Mottl č. 4. Zazpěnostním referentem je Potřil T. č. 20. Jež je zároveň oblasním velitelem obecních sborů (Zpřáh, Suchomast, Malšov). Knihovna je umístěna v úřadovně M.N.V. (míst. národní výbor) v č. 10, kde se konají schůze obecní i jiných sborů, jinak se konají schůze v hostině č. 5, kde osvět. beseda promítá 1x za 14 dnů film,

a kde mají i divadla na skladacím jevišti. Místní hostinec je spolknou i záložní místností všech sloček i občanů.

Hasiči mají svoji strojnice na házi u uhlíka za č. 10.

Za č. 8. byla nedávno postavena na zahradě tohoto čísla, mostní náhla na nášení prozů pro místní dvůřstvo. Za č. 4. stojí transformační stanice (transformátor) pro naši obec. Vodní nádrž (uhlík) na postech návn je nepostačující jak pro případ ohně, tak i pro potřebu občanů (koupaní) a je používána i sněhováčnou druzičím srážetím někdy též svodem vrchů rody a mčůvky. Uhlík na zahradě č. 16. je též nevhodný a zanesen bahnem. Jedinou obecní studnu má obec za uhlíkem proti č. 9 a 38. Jinak skoro každý má studnu pro vlastní potřebu svoji. Život plyne klidně a každý se věnuje své každodenní práci.

Toto má být úvodem nárovný obraz naší obce a života v ní. Však v dalších a příštích podobnějších zápisech si o životě, práci i kultuře v obci Vinářičské utvořte představu již sami.

Vinářič 7. září 1958.

J. Šárka
Vinářič